

Giới thiệu Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây

Nàng chính là vi sát thủ nguy hiểm nhất của thế kỷ 21 không ngờ lại xuyên về thời cổ đại biến thành một thái tử phi nghịch ngợm đáng yêu.

Hắn là thái tử của một nước xung quanh vô số mỹ nhân nhưng lại dành cả tâm chân tình cho một mình nàng. Hắn đẹp trai, tiêu sái lại tình cảm. Còn nàng thì luôn tránh hắn khiến hắn thất vọng ừ ừ.

Sau đây chính là cuộc tình lâm li bi đát của đôi trai tài gái sắc, liệu mọi chuyện sẽ đi đến đâu?

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giới thiệu nhân vật

Giới thiệu nhân vật:

Mẫn Doãn Kỳ(16t):Sát thủ nguy hiểm nhất thế kỷ 21,lạnh lùng,tàn khốc.Sở hữu nhiều Linh thú đẳng cấp khác nhau.cô ta đã giết hơn 10000 người và bị hơn 100 quốc gia truy nã

Hà Minh Nguyệt(14t):Thái tử phi của thần Quốc,nhút nhát,nhu nhược.Có thể coi là phế vật vì cô ấy ko có sức mạnh.Tuy là phế vật nhưng cô ấy lại là 1 Mỹ nhân có dung mạo đẹp nhất thần quốc

Từ Liên(14t):nha hoàn của thái tử phi,trung thành,nhút nhát,luôn hướng về chủ nhân

Trương Tử Hàn(16t):Thái tử của Thần Quốc,là Cửu tinh triệu hồi sư,có siêu cấp Linh thú là Phượng Vũ hoá thân điều.Thực lực mạnh mẽ,thông thạo võ nghệ,trong thần Quốc ko có đối thủ nào có thể so đo với hắn.

Trương Liên Hà(18t):Nhị Hoàng tử,là thất tinh triệu hồi sư và là 1 luyện dược sư.Tài năng,sở hữu 1 Linh thú cấp 12 thuộc tính hỏa

Trương Uyển Nhi(15t):Công chúa của thần quốc.Là Hoàng Kim chiến sĩ,tinh thông võ nghệ,lanh lợi,thông minh.Rất yêu quý Minh Nguyệt và luôn bảo vệ cho nàng khi vào học viện Huyền Thiên Tịch

Hi Hoà(15t):là phi tần của Thái tử,tuy là phi tần nhưng cô ta chẳng bao h đc Thái tử sủng ái nên rất ghét và ganh tị với Minh Nguyệt.Cậy mình là tam tinh triệu hồi sư nên cô ta rất hống hách và coi thường người khác

Hi Linh(15t):cx là phi tần của Thái tử,luôn cầu kết với Hi Hoà để hãm hại Minh nguyệt.Là em gái của Hi Hoà nhưng cô ta ko phải triệu hồi sư

Lý Minh Kiệt(17t):Là tứ tinh triệu hồi sư,con trai của Lý Huân.Sau khi thấy Minh Nguyệt thay đổi thì hắn đem lòng yêu và luôn theo đuổi nàng do hắn ko biết nàng là Thái tử phi

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2: Xuyên không rồi!

Tôi chủ nhật.

Trên thuyền đang tổ chức sinh nhật cho thiếu gia họ Lý.Chỉ riêng căn phòng thôi cũng đã nói lên được vẻ hào nhoáng của nó.Thị vệ canh chừng rất nghiêm ngặt.bên trong đó là căn phòng lộng lẫy xa hoa,rất nhiều tiểu thư công tử con nhà quyền quý đến tham dự.Ngay lúc đó,MC để cho 1 cô gái ăn mặc sexy cầm ra 1 cái hộp làm từ Ngọc lục bảo trân quý,bên trên là khối Ngọc màu xanh dương bao bọc bởi nx đốm nhỏ bay xung quanh.Tên MC liền giới thiệu:

- Thừa quý vị,trên tay tôi là món quà sinh nhật của thiếu gia.Nó có tên là Bách Bộ Xuyên Dương.Nếu có nó bạn có thể thống trị vạn vật,thay chuyển mệnh đời.

Mấy công tử,tiểu thư nhà giàu đều ra vẻ ko quan tâm đến nó cho lắm.Đúng lúc đó,Mẫn Doãn Kỳ xuất hiện phía cửa sổ.Cô ta phá vỡ cửa,chạy vào cướp đoạt bảo vật,một tay cầm súng bắn chết cô gái đang cầm Bảo vật trên tay.Trốn ra ngoài thì bắt gặp Lam Tư,cảnh sát trưởng của thành phố

này.Hắn liền cho người bao vây nhưng Doãn Kỳ lại chạy thoát đc,bay về phía nam cùng với Linh thú.Lần này,Lam Tư hẳn quyết định hi sinh 1 thành phố để tiêu diệt Doãn Kỳ.BÙM!Tiếng lớn phát ra từ chỗ cô ta đang bay,trong đó,có con rồng đen bay thẳng xuống thành phố rồi biến mất.

-----Tại Thần Quốc-----

Đôi mắt màu lam lạnh đột nhiên mở ra,đây là nơi nào?Sao ta lại ở đây...Định thần ý thức lại,nàng nhận ra rằng mình đang ở dưới nước.Một loạt ký ức ập ủa về trong tâm trí,thì ra mình là Thái tử phi của thần quốc.

Tuy có thân phận cao quý nhưng lại là phế vật,không có Tài năng,gã cho Thái tử vì có gia tộc cao quý chống lưng.Do Thái tử thường xuyên đi,tính tình lại nhút nhát nên cô ta hay bị 2 phi tần còn lại của Thái tử bắt nạt.Mấy hôm nay nàng ta hay bị bọn chúng đánh đập,bỏ đói.Hôm nay thì bị bọn chúng đánh đến chết rồi ném xuống Hồ nước lạnh,đúng lúc đó thì nàng xuyên về đây.Minh Nguyệt hiện về trong đầu nàng,khóc lóc nức nở kể lại sự tình,nhờ nàng chăm sóc cho Thái tử.

Yên tâm,ta nhất định sẽ giúp ngươi trả thù,mối thù này hãy để cho chúng gánh.Vì là một sát thủ nên việc biết bơi đối với nàng là một điều cơ bản.Hiện tại thì nàng vẫn mặc chiếc váy trắng bị rách do hai ả kia đánh đập rồi ném xuống hồ.Bơi lên trên rồi nhảy lên chiếc cầu ngay đấy,bọn gia nô giật mình,tại sao cô ta chưa chết?Mái tóc màu đen bỗng nhiên chuyển về màu trắng như tuyết,ở phần đuôi tóc có giữ lại màu xanh nước biển nhạt.Tóc trắng bay phấp phới trong gió,cùng thêm chiếc váy rách và hơi thở chứa đầy lạnh lẽo,đôi mắt tràn ngập sát khí khiến nàng chẳng khác gì như quỷ Tu La chuyển thế.Bọn gia nô và nô tỳ giật mình,lùi lại về phía sau.Nàng bước đến tận tay bẻ gãy cổ tên gia nô,bọn còn lại do sợ quá nên bỏ chạy hết.Xong nàng bước về phía thái tử phi phủ.Ngồi xuống định uống chén trà thì cửa bỗng nhiên bật mở,một bóng đen bị ném vào trong nhà.Là Tử Liên,nàng ta bị hai ả kia đánh đập đến nổi ngất đi vì đau,nàng nghiêng rằng,nhất định phải bắt bọn chúng trả giá thật đắt.Tuy Tử Liên là nha hoàn nhưng luôn trung thành và bảo vệ Minh nguyệt cho nên nàng vẫn coi trọng nàng ta.Đưa nàng ta lên giường,ta bôi thuốc cho TL rồi ngồi xuống uống trà.Bỗng nhiên,trong đầu nàng vang lên một tiếng:"Chủ nhân,người ko sao chứ?"

Lang?Ngươi xuyên đc theo ta à."Do ngươi mang theo Bách Bộ Xuyên Dương nên ta vẫn có thể đi theo người đc."Tốt quá,ngươi ra ngoài đi.Một bóng trắng cao ngạo xuất hiện,mái tóc trắng,đôi mắt màu xám tro lạnh lùng,trên người hần vận Tuyết y bào,toàn thân đều trắng,sau lưng liền lộ ra cái đuôi mềm trắng muốt.Hắn khẽ kêu một tiếng chủ nhân,tốt rồi,vậy thì đám Linh thú của nàng nhất định vẫn còn,sang bên này thì nàng vẫn là 1 triệu hồi sư.Để tìm hiểu thêm một chút về thời đại này thì nàng lấy áo khoác đen choàng lên người rồi ra ngoài. Thành Lộc Hàm là một vẻ đẹp trắng lợt và xa hoa.Do rảnh nên nàng liền tiến tới những bằng nhiệm vụ trong thành để đi thu thập thêm một vài linh thú nữa.Trực tiếp bỏ qua các nhiệm vụ cấp thấp,nàng liền tiến tới bằng nhiệm vụ cấp cao dành cho Hoàng Kim chiến sĩ rồi lên.Bọn cao thủ thường bên đấy khi nhìn thấy nàng liền cười nhạo,vì thân hình yếu đuối của Minh Nguyệt nên chúng nghĩ nàng đến đây chơi.Rút cây dao bên hông 1 tên ra và quệt nhanh giữa ngực hắn,sau đó bọn hắn liền im lặng và cung kính cúi đầu trước nàng.Sau lưng bước tới là Hi Thường,hắn là bạch Ngân chiến sĩ,ca ca của Hi Hoà,do nuông chiều muội muội nên hắn thường xuyên hăm dọa và bắt nạt Minh Nguyệt.Kẻ này nhất định nàng sẽ ko tha cho hắn.Nàng trực tiếp bỏ hắn,đi thẳng qua mặt khiến hắn bề mặt một phần do ko đc đáp lại.Trước mặt nàng chính là Phượng Vũ hoá thân điều của Thái tử cùng với đoàn quân triệu hồi sư,trên đầu còn có thêm hai vị triệu hồi sư nữa cười huyền diệu.Lừa của phượng vũ hoá thân điều có uy áp mạnh khiến cho người khác phải lùi lại,riêng nàng vẫn đứng yên.Sau lưng bỗng vọng ra tiếng thét cực lớn,một vị trưởng lão nói:đó là tiếng của 1 Linh thú cấp cao.Nghe đến đấy thì nàng liền phi ngựa về phía phát ra tiếng thét.Phía trước lạnh đến nỗi đóng băng cả đoạn đường,ngựa thấy thế liền ko chịu đi,nàng liền nhảy lên Tuyết Lang phi đến đấy.Tại nơi đấy,bốn bề xung quanh đều là băng dày đặc,một con rồng khổng lồ liền hiện ra trước mắt,đột nhiên nó nhìn thấy lang thì liền quý xuống.Ta là Mẫn Doãn Kỳ,hãy phục tùng ta,Lam Cự Long.Nói rồi nàng liền dơ Bách Bộ xuyên Dương lên,trong mắt con rồng dường như hiện lên thứ gì đó rồi nó lại quý xuống rồi nói "chủ nhân".Để lang vào nạp giới,nàng liền nhảy lên Lam Cự Long.Mái tóc màu trắng bay phấp phới trong gió.Lam Cự Long bay về phía Tử Hàn đang đứng,bọn họ kinh ngạc khi nhìn thấy Lam Cự Long bay về phía này.Sải cánh đáp xuống,Minh Nguyệt với khuôn mặt lạnh tanh nhìn bọn họ.Một vị đạo sĩ lên tiếng hỏi nàng:Xin hỏi các hạ đây là?.Tử Du.Tử Du các hạ bị thương rồi,hãy lấy phi Thúy Ngọc dịch của ta chữa trị,nói rồi hắn đưa cho ta một cái lọ màu xanh.Mọi người xung quanh trầm trồ,Thái tử điện hạ thật hào phóng,Tử Du các hạ thật may mắn,...Cảm thấy hơi mệt nên nàng liền xin rồi đi trước.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tử Liên đã tỉnh dậy,nàng ta phát khóc vì ko thấy nàng trong đại điện.Nha đầu này thật là,chẳng phải ta vẫn ở đây sao,đúng là hai chủ tử nhu nhược giống hệt nhau,ta cần phải thuyết phục nha đầu này trở nên mạnh mẽ hơn.

-Tử Liên,em đừng khóc nữa,ta mệt rồi,mau chuẩn bị giường cho ta.

Tử Liên liền nín khóc,giật mình khi thấy nàng khác so với thường ngày nhưng rồi cx đi chuẩn bị chăn gối.Ngà lưng xuống giường nàng nói chuyện với lang một lúc rồi thiếp đi ngủ lúc nào không hay biết.Trong lúc đang ngủ,nàng cảm thấy có luồng hơi thở ấm áp phả vào mặt nàng,một thứ gì đó rất ấm áp ôm chặt lấy mình vào trong lòng.Mùi hương nam tính phả ra khiến cho nàng có 1 cảm giác an toàn,nàng lại chìm sâu vào giấc ngủ.Đôi mắt lạnh lùng mở ra,trước mặt nàng chính là nam nhân sáng nay-Thái tử Tử Hàn-phu quân của nàng.Hắn có ngũ quan tinh tế,khuôn mặt đẹp trai vận người mê,nàng nhìn hắn lòng cũng có chút động tâm.Khuôn mặt đó đang rất gần với mặt nàng,mũi chạm mũi khiến cho nàng càng thêm ngại ngùng.Đột nhiên hắn mở mắt,mắt đối mắt,mắt đối mắt,hai người nhìn chằm chằm 1 lúc lâu rồi hắn mở lời.Ngươi tỉnh rồi?Nàng ko nói gì,chi gật nhẹ đầu,hắn liền mỉm cười,rồi khuôn mặt hắn lại ra vẻ nghiêm trọng hỏi:

-Ngươi không phải Minh Nguyệt đúng không?

-Ta là Minh Nguyệt mà

-Không đúng,ánh mắt cô ta không phải như vậy,không thể lạnh lùng cao ngạo như nàng được

-Ngươi biết rồi thì giữ kín mồm đi

Ánh mắt nàng lại trở về sự lạnh lùng vốn có,ngồi dậy,chỉnh sửa lại y phục,nàng nói với Từ Liên chuẩn bị nước để đi tắm rồi ăn tối.Không quên nhìn hấn với ánh mắt "Ngươi có ăn không".Hấn thì tất nhiên không thể từ chối được rồi.Bước vào bồn tắm đầy hoa hồng,nàng ngâm mình trong nước rồi bắt đầu tắm rửa.Khoác lên bộ y phục màu phi thủy,trông nàng như một tiên nữ Giáng Trần.Đi vào thì thấy hấn đã chờ sẵn ở bàn ăn,hấn cũng không thể rời mắt khỏi nàng vì nàng quá đẹp

-Ngươi ko định ăn à?

Hấn như bưng tỉnh rồi lệnh cho nô tỳ ra ngoài hết,bắt đầu ăn với nàng.Trong lúc đang ăn thì hấn hỏi nàng:

-Ngươi tên gì?Từ đâu tới?

-Ta tên gì đến lượt ngươi được biết à?

-Nàng mau trả lời ta đi

-Tại sao ta lại phải trả lời ngươi chứ

-Bởi vì nàng là thê quân của ta

-Ta không phải Minh Nguyệt,vậy nên không phải thê quân của ngươi

-Vậy nàng cứ nói đi,chỉ ít thì ta cũng biết được tên của nàng

-Không nói

-Được lắm,nàng cứng đầu như vậy sau đừng trách ta

Hấn nói rồi rời khỏi bàn ăn,toan bước ra ngoài thì nghe thấy tiếng:

-Doãn Kỳ

Hấn không nói gì chỉ mỉm cười rồi sai bước đi ra ngoài hoa viên.

-Ngươi muốn đi đâu?

-Ta chỉ đi dạo 1 lát rồi về,sao?Nàng lo lắng cho ta à?

Hấn nói rồi nở nụ cười đều

-Không,ta chỉ muốn đi cùng thôi

Nàng cũng đứng dậy rời khỏi bàn ăn,bước đi cùng hấn ra ngoài hoa viên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

8h tối

-----Hoa viên thái tử phủ-----

Trong hoa viên có rất nhiều đóm đóm tạo thành khung cảnh lãng mạn.Nàng chỉ bước đi không nói gì,hấn lại buột miệng hỏi 1 câu:

-Nàng là Từ Du ta đã gặp sáng nay có phải không?

-Phải,thì sao?Mà không phải thì sao?

-Không sao,nếu như là thật thì ta không Cần quá lo về việc nàng bị thương.Nàng đã là triệu hồi sư có tiếng trong thành rồi,ắt hẳn trong tương lai sẽ là đối thủ của ta thôi.

-Ngươi là gì để trở thành đối thủ của chủ nhân cơ chứ!

Tiếng nói vang lên trong đầu hắn,bỗng nhiên trước mặt hắn xuất hiện vị thiếu niên mặc đồ trắng,đằng sau vẫn là chiếc đuôi sói như Bình thường.Hắn cũng có chút ngạc nhiên,ánh mắt nhìn về phía nàng như nói rằng "linh thú của ngươi à?" Nàng không nói gì,chỉ gật đầu thay cho câu trả lời.

-Nếu như có thể biến thành dạng người,hắn là thần thú rồi chứ?

-Nó là ma thú của ta

Hắn tròn mắt nhìn chằm chằm vào con ma thú của nàng rồi lại mỉm cười

-Nàng ắt hẳn là cao thủ số 1 của Thần Quốc rồi,đến ta cũng phải chịu thua thôi

Ngồi trò chuyện một lúc lâu cũng đã khuya,nàng cũng cảm thấy mệt nên rời về đại điện trước,hắn cũng đi theo nàng.Bước vào trong,một nha hoàn lên tiếng

-Thưa Thái tử phi,lúc này tiểu thư Hi Hoà có sai người mang Trà đến cho ngài.

Đúng lúc đang khát khô cổ họng,nàng liền rót một chén để uống,vừa đưa lên miệng thì hắn chạy đến giật lấy cốc Trà,ném vào trong góc khiến nó vỡ tan tành.Nàng tức giận,quát hắn:

-Ai cho ngươi tự tiện như vậy,đây là phù của ta chứ không phải ngươi

-Nàng có biết trong Trà này có độc không mà vẫn còn cố tình uống hả

-Ta thừa biết,ta uống thì có liên quan gì đến ngươi cơ chứ

Nhìn thấy 2 người cãi nhau,Từ Liên liền vội ra can ngăn.Nàng bực bội,rót thêm một chén Trà nữa rồi uống thẳng hết.Hắn không nói gì nữa,một lúc sau thì thấy từ tay nàng chảy xuống thứ gì đó màu đen.Theo dự tính của hắn thì đó chính là chất độc trong cốc trà,cô gái này có thể đẩy độc ra ngoài ắt hẳn cơ thể phải Bách độc bất phạm,quả nhiên không phải người thường.Nàng không nói gì,chỉ lẳng lẽ leo lên giường ngủ.Hắn cũng đi theo,chui lên giường rồi ôm nàng.Thấy vậy,nàng liền mắng:

-Cút xuống,cái như vậy còn chưa đủ à,ta không muốn nằm với ngươi,đây là giường của ta cơ mà

-Ngươi còn không nằm im thì ta hôn đấy

Tiền nghi của ta làm sao để hắn chiếm dễ như vậy,nàng liền xoay người lại đá hắn xuống đất.Ai ngờ hắn né được,lại còn ôm chặt nàng vào người hơn

-Bảo bối,nàng mau nằm im,ngaoan nào~

Cái giọng ôn nhu của hắn làm nàng nổi hết da gà.

-Ta với ngươi không quen biết gì nhau,tại sao ngươi lại làm như vậy

-Bởi vì nàng là người ta yêu a~

-Ta đâu phải Minh Nguyệt,đâu phải người ngươi yêu

-Nàng là thái tử phi mà,vẫn là người ta yêu

-....

Nàng im lặng không nói gì,chỉ dụi đầu vào ngực hắn rồi thiếp đi ngủ.Hắn mỉm cười,tiểu bạch thỏ nhà hắn thật là dễ thương quá đi mà ~ Nàng chính là người của ta nha,bất cứ kẻ nào cũng đừng hòng chiếm đoạt

(Ố,Thái tử thật là dâm dê ==')

Sáng hôm sau

Vì đang là mùa Đông nên tuyết trắng xóa bao phủ trên nóc nhà,cả hoa viên cũng đầy tuyết với tuyết.Nàng mở mắt,lại chạm mặt hắn rồi,nhìn lại thì nàng thấy khuôn mặt hắn cũng không đến nỗi tệ.Có lẽ sang đây ta phải học cách yêu đi thôi,dù gì cũng đang đóng vai Minh Nguyệt,ta phải làm nó thật tốt.Nàng vươn đôi tay nhỏ ra chạm vào mặt hắn, trên mặt nở một nụ cười

(Dự định là bệnh viện hôm nay sẽ đông bà con lắm đây ==))

Hắn mở mắt, mỉm cười:

-Ta đẹp trai đến thế sao

-Đẹp cái đầu nguoi ấy

Nàng tức giận,ngồi dậy,lạnh quá,bây giờ ngoài trời đang có Tuyết rơi,nhất định phải ra ngoài đó xem.Chạy thẳng ra ngoài,nàng chỉ mặc bộ y phục mỏng màu phi thủy mà không hề để tâm rằng ngoài đó rất lạnh.Hắn không nói gì,chỉ mỉm cười rồi khoác áo lông ra ngoài,không quên cầm theo một chiếc áo lông vũ nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Nàng vui vẻ,đùa nghịch với những bông tuyết ngoài trời,đáp cả người tuyết như trẻ con rồi bỗng hắt xì một tiếng.Bây giờ thì nàng nhận ra rằng mình không mặc áo khoác ra ngoài,hắn bước tới,choàng cái áo lông vũ mà mình đem theo lên cho nàng.Nàng quay mặt lại,cười rồi nói 1 tiếng "cảm ơn ngươi" xong lại chạy ra chơi tiếp.Hắn mỉm cười,tiều bạch thỏ của hắn lúc này dễ thương quá đi thôi ~ Đang suy nghĩ thì một nắm Tuyết bay thẳng vào khuôn mặt đẹp trai của hắn,hắn im lặng rồi cũng nắm Tuyết ném lại nàng

-Nàng dám chơi xấu ta!

-Ta thích như vậy đó,thì sao nào

Nàng nói rồi lè lưỡi trêu hắn,cả hai người ném nhau đến chán rồi lại về phủ

(Ôi,sát thủ nguy hiểm nay còn đâu ==')

Vừa về Thái tử phủ thì ta đã nghe thấy tiếng của Tử Liên và Hi Hoà đang cãi nhau

-Xin tiểu thư hãy về cho,chủ tử nhà ta không có nhà

-Một con nha hoàn như ngươi mà dám cản đường ta,ngươi có biết ta là ai không?Ta là phi tần của Thái tử,là tam tinh triệu hồi sư đấy,ngươi chưa muốn chết thì mau rút ra,hôm nay ta phải đánh chết con tiện nhân đấy

-Có chuyện gì mà ồn ào thế

Thái tử bước vào,nàng đứng im ở sau để xem sẽ xảy ra chuyện gì

-Thái tử điện hạ!

-Thái tử,con nha hoàn này dám bắt nạt ta,ta chỉ muốn đến xem Nguyệt muội như thế nào thôi,xin hãy minh xét cho ta

-Vậy cơ à?Đến thăm ta mà sao lại nói rằng phải đánh chết tiện nhân?Chẳng lẽ tỷ nghi ngờ trong phủ ta có chứa "tiện nhân"?

Nàng bước ra,mặt chứa nụ cười khinh bỉ hướng về phía Hi Hoà

-Ta,ta chỉ là nói nhảm thôi

-Không nói nhiều nữa ngươi mau về phủ cho ta

-Nhưng mà Thái tử,ta bị oan mà

Hắn không thèm liếc nhìn Hi Hoà lấy một cái khiến ả tức giận,lúc đi còn không quên ném cho nàng ánh nhìn ghen tức.Nàng chẳng để tâm,cứ thế bước vào nhà.

Nằm bịch xuống giường nàng lấy ra trong nệm gối của mình con iPhone 7s nằm bấm bấm.Hắn nhìn thấy thì lại tròn mắt lên hỏi:

-Đó là thứ gì sao ta chưa thấy bao giờ?

-Đây là điện thoại,nó từ một nước rất xa chuyển về đây cho ta.Có thể chơi game,gọi điện từ bên này qua bên kia

-Hay vậy,nàng cho ta một cái đi

Hắn nhìn nàng với đôi mắt cúm con,nàng thờ dài,lời thêm một cái nữa ra đưa cho hắn rồi hướng dẫn cách sử dụng.Hắn cứ nghe thôi,nàng còn đặt cả nhạc chuông cho hắn và hướng dẫn gọi điện.Hắn hí hửng,chạy về phủ để.....ngồi chơi game trong điện thoại =)))..Nàng mỉm cười,hắn trông chẳng khác gì trẻ con khi trông thấy cái điện thoại.Tên của hắn để trong danh bạ của nàng là tên khùng,hắn nhìn thấy chắc chết nàng mất.Điện thoại reo:

Phải ớ,ế ồ ề ồ,phải ớ,ế ồ ề ồ =))

là hắn gọi đến.Bắt điện thoại thì hắn chỉ nói đúng một câu:

-Ta chỉ thử xem nó có hoạt động không thôi

-Sau này có việc gì cấp bách thì mới gọi ta,tiện hơn là sai người đi gọi

Đang chán nên nàng lại nói thêm:

-Ra thành Lộc Hàm chơi với ta

Xong nàng cúp máy luôn.Khoác lên chiếc áo lông vũ,nàng để cho Tử Liên và không quên bỏ lang ra ngoài cho hắn trông nhà.

7h tối,tại thành Lộc Hàm

Các gian hàng trong khu chợ đã lên đèn hết,người người ra vào nơi đây rất đông.Hắn cùng nàng đi ra khu chợ chơi một lúc,nàng nhìn thấy kẹo Hồ lô,cá lô chiên,bánh quế hoa,kẹo bông....Nàng rất thích ăn bánh quế hoa nha~Mua về rất nhiều,nàng chia cho hắn một nửa sau đó ăn luôn.Nàng còn mua về một đồng bánh kẹo về nhà.Hắn mỉm cười,thề quân của hắn dễ thương quá~Nàng nhìn thấy một hàng bánh xèo thì liền chạy thẳng tới đây,chờ thời cơ này,các tiểu thư ở gần đây liền nhào vào người hắn bám chặt không thôi.Sau khi mua xong thì không thấy hắn đâu cả,nàng cũng mặc kệ rồi đi luôn.Ở gần cầu bên đó đang có lễ hội thả hoa đăng kết nhân duyên,nàng thấy cũng vui vui nên liền chạy tới đó chơi bỏ mặc hắn chặt vật với đám nữ nhân đăng sau.Nàng bước chân lên cầu,cầm lấy hoa đăng thả xuống hồ,cảnh tượng đẹp khiến cho từ nam đến nữ,từ già đến trẻ,từ trai đến bóng,bê đê cũng đều phải ngăn người ra vì quá đẹp.Hoa đăng trôi từ từ trên mặt nước,rồi được nhắc lên bởi bàn tay của ai đó.Là hắn,làm thế nào mà hắn thoát khỏi đám nữ nhân kia?hắn mỉm cười,ánh mắt như kiêu"đừng coi thường ta chứ".Bỗng nhiên,có một bà béo nhìn thấy hắn cười thì đỏ,chạy lên cái cầu với vận tốc bàn thờ =)) khiến cho nàng mất đà rồi ngã xuống hồ.Mở mắt ra thì thấy khuôn mặt của hắn rất gần với mình,là hắn đã nhanh chân bay đến đỡ nàng,không quên cầm lấy hoa đăng lúc này của nàng thả xuống.Minh Nguyệt đơ ra một lúc,rồi lại trở về mặt lạnh như bình thường.Mọi người bên dưới đều trầm trồ,khen 2 người rất đẹp đôi,hộp đề trở thành đôi phu thê

(Chẳng phải hai người họ đã là vợ chồng rồi à?)

Nàng đã cảm thấy chán,muốn đi về.Hắn cũng không biết làm thế nào,nên đi về theo nàng,dù sao thì cũng không nên ra ngoài quá lâu vào buổi tối.

9h tối

-----Thái tử phủ-----

-Tử Liên,em mau chuẩn bị nước cho ta,ta muốn đi tắm

Tử Liên rời khỏi thì hắn liền xuất hiện.

-Ta muốn tắm chung với nàng a ~

-Nghỉ game

Mặt hắn ừ rừ nhìn như bánh bao bị nhúng nước,nữ nhân nhìn vào nhẹ thì ngất trên giàn quất,nặng thì nhập viện.Nhưng đối với nàng thì đó là điều không bao giờ xảy ra,nàng cứ thế bỏ hắn,bước về phía phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Cởi đồ ra,nàng ngâm mình trong bồn nước nóng đầy hoa hồng,lời điện thoại ra ngồi chơi game thì bỗng nhạc chuông reo lên:

-Phải ớ,ế ồ ề ồ,phải ớ,ế ồ ề ồ =))

Trên màn hình hiện 2 chữ "tên khủng" to tướng,nàng bất máy:

-Nói

-Chủ nhân,Thái tử nôn 1 ngụm máu xong bất tỉnh rồi ạ,người mau ra ngoài đi với

Tiếng Từ Liên hét hoảng,nàng không nói gì sắc mặt biến đổi rồi cúp máy luôn.Vớ vội chiếc khăn tắm gần đấy choàng lên người rồi nàng chạy ra ngoài với tốc độ bàn thờ.Ra đến bên ngoài thì thấy hắc đang nằm bất tỉnh trên vũng máu,nàng chạy đến ôm đầu hắc lên rồi bất chợt nhìn thấy trên vai hắc có vết của kiếm gây ra.Hắc bị thương rồi,hon nữa trong kiếm còn có độc,cũng may là độc tố nhẹ nên nàng vẫn giải được,nàng lôi chai phi thủy ngọc dịch hắc đã cho hôm trước đổ vào vết thương rồi mới băng bó cho hắc.Đỡ hắc lên giường nằm sau đó nàng cũng đi thay y phục luôn.Nàng bước ra cùng với bộ đồ có màu xanh lá cây kèm theo những hoạ tiết hoa sen đơn giản trên váy,trên đầu cũng chỉ cài thêm một cái trâm hình hoa sen.Trông nàng không quá cầu kì nhưng vẫn có thể đem lại sự thanh lịch,tinh khiết vốn có của thiếu nữ.Nhìn thấy cái điện thoại mà nàng đưa cho hắc,nàng tò mò nghĩ xem hắc sẽ đặt tên của mình là gì trong danh bạ,do hắc không biết nhiều về điện thoại như nàng nên không có mã khoá khiến cho nàng mở nó dễ dàng.Mở máy lên,đập vào mắt nàng là cái màn hình chụp lên nàng đang ngủ hôm trước của,nàng nghĩ rằng tên này có sở thích biến thái.Mở danh bạ lên thì ba chữ "Tiểu Bạch Thỏ" có duy nhất trong danh bạ hiện lên,tên nàng chứ còn ai vào đây nữa.Nghịch điện thoại hắc chán chê rồi nàng cũng lăn ra ngủ cùng hắc đến sáng luôn

(Thế chị ko sợ nửa đêm ảnh dậy thịt thỏ ăn hả?) =))

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bất Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Sáng hôm sau,tại Thái tử phủ

Hắc lười nhác mở mắt ra,một cảm giác đau nhức truyền từ vai tới khiến hắc nhăn mặt.Quay đầu sang bên cạnh thì hắc bỗng nhiên mỉm cười,thì ra con tiểu bạch thỏ của hắc vẫn ngủ cạnh hắc từ hôm qua đến giờ.Nhưng hắc lại nhìn thấy một giọt nước mắt lăn trên má nàng,hắc đau lòng khi thấy như vậy,ôm chặt nàng vào lòng,hắc hứa sẽ không để nàng xảy ra bất cứ chuyện gì đau lòng nữa.Hắc ngồi dậy,đáp lại chần cho nàng rồi bước vào phòng tắm

Nàng tỉnh dậy,dụi dụi mắt rồi nhìn xung quanh,hắc từ phòng tắm bước ra,trên người hắc chỉ mặc mỗi quần để lộ bụng sicle.Nàng không để tâm lắm,chỉ ném ra cho hắc cái áo choàng lông thú ở trên giường

-Mặc vào,cảm lạnh bây giờ

-Xixie~Mà sao nàng quan tâm ta thế

Hắc cười gian

-Ngươi là Thái tử,nếu như chết thì không ít thiếu nữ đau lòng đâu

Hắc không nói gì,vẫn đứng đấy cười một lúc rồi mới nói:

-Hôm nay tới thỉnh an mẫu hậu thôi,bà ấy mới hỏi cung

Nàng gật đầu,khoác áo lông thú lên rồi đi cùng hắc tới Đông cung

Trên đường đi,những nha hoàn đi qua đều lén lút ngẩng đầu lên nhìn hắc,đỏ mặt bước đi nhanh về phía trước.Hắc hiển nhiên không để tâm,cứ thể bước đi cùng nàng về Đông cung.Trong Đông cung đang rất đông các đại thần trong cung đến hỏi thăm,Thái tử bước vào thì cả phòng đều im lặng,các tiểu thư đều mắt trái tìm hướng về hắc,người phụ nữ ngồi trên chiếc ghế gần đó có một khuôn mặt phúc hậu hiền hoà

Hắc mỉm cười khiến cho mấy vị tiểu thư là thiếu nữ gần đấy đỏ tát.Hoàng hậu lên tiếng:

-Các vị đại thần hãy trở về phủ nghỉ ngơi,ta muốn nói chuyện với các con của ta một lúc.

Các đại thần nghe vậy cũng lui ra hết,trong phòng chỉ còn Thái tử,Thái tử phi,Hoàng hậu và Nhị Hoàng tử Liên Hà.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bất Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

- Con đã cảm thấy khỏe hơn chưa Nguyệt Nhi, nhìn con gầy gò như vậy ta vẫn không an tâm

- Cảm ơn người đã quan tâm tới con, đã làm người phải lo lắng rồi

- Con đã vất vả rồi Tử Hàn

Bà nở nụ cười phúc hậu, hân hoan mỉm cười theo. Liên Hà thấy vậy lên tiếng

- Mẫu hậu, tẩu tẩu thông minh như vậy, hay là cho cô ấy vào Huyền Thiên Tịch học luôn?

- Ta thấy cho con bé vào đấy cũng được, Hàn nhi cũng đang học ở đấy, cho vào cũng yên tâm, Nguyệt nhi cũng Cần học hỏi thêm về Thần Quốc hơn

- Tạ mẫu hậu ban ân

Nàng nói chuyện thêm một lúc nữa rồi cáo từ luôn.

-----Thái tử phủ-----

Nàng khoác lên chiếc áo chàm đen rồi bay về phía thành Lộc Hàm. Nàng đi qua các gian hàng bán dược liệu, mua một ít về để chế thất dược nhị đan cho Tử Liên. Lần trước nàng đã nghe Tử Hàn nói về loại Đan dược này, chỉ cần ăn vào có thể tăng thêm thể lực và khiến cho cơ thể trở nên mạnh hơn. Nếu người thường uống mà được huấn luyện thì sẽ lên được bạch Ngân chiến sĩ, nếu là triệu hồi sư thì có thể tăng thêm một đến hai đẳng cấp, do nó rất khó chế nên ít ai có được. Lần trước nàng được Nhị Thái tử tặng cho một chiếc lô dược cũng khá tốt. Về đến phủ nàng liền bắt tay vào chế đan dược luôn, kết quả là được hai viên thất dược nhị đan phẩm và một đồng sinh cơ hoàn. Sau khi đưa cho Tử Liên uống thì thấy nàng ta cũng có khí thể lên một chút. Có lẽ ngày mai nàng sẽ cho nha đầu này đi huấn luyện thành bạch ngân chiến sĩ

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

8h sáng

-----Doanh trại huấn luyện dong binh-----

Nàng cùng Tử Liên bước vào trong, bên trong có rất nhiều người đang huấn luyện, có cả nam lẫn nữ, một vị trưởng lão nhìn đã có tuổi ngồi quan sát. Nàng lên tiếng:

- Trưởng lão

- Là Thái tử phi, vì sao người lại lặn lội đường xa đến đây?

- Ta cũng không yêu cầu gì nhiều, chỉ mong ngài có thể huấn luyện cho nha hoàn của ta trở thành bạch ngân chiến sĩ thôi

- Nhưng mà tiểu thư, em không thể..

- Ta đã cho em uống đan dược rồi, đừng lo, nếu em có tài năng thì chỉ cần huấn luyện trong thời gian ngắn thôi.

- Vâng, em nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn để bảo vệ tiểu thư

Nhìn Tử Liên kiên định như vậy, nàng cũng an tâm rồi đi.

-----Thái tử phủ-----

Nàng vừa bước vào trong phủ thì liền nghe thấy tiếng đập vỡ, giọng nói của Hi Hoà vang lên kèm theo tức giận:

- Con tiện nhân đấy đâu rồi, không kêu nó ra đây thì ta sẽ đập vỡ hết đồ trong phủ

- Tiểu thư chớ quên, đây là Thái tử phủ chứ không phải phủ dành cho phi tần. Nếu tiểu thư đập vỡ đồ đạc thì Thái tử sẽ làm gì với người.

Hi Hoà càng thêm tức giận, vung tay tát nô tỳ vừa nói rồi quát:

- Con nô tỳ như người mà dám quát ta sao? Ta là tam tinh triệu hồi sư đấy, người muốn giống như bọn thị vệ ngoài kia sao.

- Tam tinh triệu hồi sư cơ à, tỳ làm ta sợ quá cơ đấy

Nàng bước vào, kèm theo nụ cười khinh bỉ dành cho á ta, á thì tức nổ đom đóm mắt.

- Người thì hơn ta chắc? Phế vật như người mà còn dám lên tiếng với ta à? Chính thất thì đã sao, chỉ cần hôm nay ta giết chết người thì ngôi vị đó sẽ là của ta.

Nàng cười đều, á này hôm nay tới số rồi

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

- Vậy á, tỳ tỳ của ta, người có biết phân biệt đẳng cấp giữa tam và cửu không thể

- Đương nhiên là ta biết chứ, ta so với Thái tử thì vẫn chưa là gì nhưng so với phế vật như người thì ta sẽ chẳng bao giờ thua cả

- Thế cơ à, vậy tỳ căng mắt ra mà nhìn xem thứ gì đây

Nói xong, từ trong nạp giới bước ra một con Cửu vĩ hồ băng khá to, á ta nhìn thấy thì trợn mắt lên xong rồi lại cười lớn:

- Con Cửu vĩ hồ này chắc hẳn là Thái tử ban cho người thôi, không bao giờ có chuyện người thu phục được nó

Nhưng khi nghe đến hai từ "chủ nhân" phát ra từ miệng con cửu vĩ hồ thì hai chân á mềm nhũn, ngồi phịch xuống đất, trong mồm cứ lẩm bẩm: "Chuyện đó không thể nào xảy ra được"

- Người cứ chờ đấy, ta sẽ không tha cho người đâu

Nói xong á liền chạy một mạch về phủ, nàng thì đứng cùng với đám gia nhân ở đó cười nghiêng ngả

- Rùa sợ rụt cổ vào kìa □□

Cười xong một trận thì nàng quay ra nói với nha hoàn lúc nãy bị Hi Hoà tát:

- Người mau đi bôi thuốc đi, vết trên má đỏ hết lên rồi kìa.

- Đa tạ người đã quan tâm

Nói xong thì cô ta cũng lui ra ngoài, nàng cũng cảm thấy hơi mệt nên lệnh cho nha hoàn khác chuẩn bị nước tắm. Nàng cũng nằm lên giường chơi game trong điện thoại, máy nàng báo hết pin rồi, lôi từ trong nạp giới ra cục sạc dự phòng hình con cáo mà lang mang về đây cho nàng (cái cục tròn tròn đó có nhiều dung lượng lắm, không lo hết ==). Cửa bật mở, hần chạy vào thở hồng hộc, mặt hần nhìn nghiêm trọng, nàng liền hỏi:

- Sao vậy?

- Huhu, cái máy người cho ta tự nhiên nó tối đen rồi, bật mãi không thấy lên □□□

- Chắc là hết pin rồi, đưa đây

Hần sục sùi đưa cho nàng cái điện thoại, con cáo của nàng có đến hai cái sạc nên để sạc chung với hần luôn.

- Đây, nằm lên giường mà chơi, nhớ đừng có rút cái dây này ra, ta đi tắm đây.

Cái màn hình điện thoại sáng lên, mắt hần sáng lên theo luôn ==)) Yeah!!! Hần chui tọt lên giường nằm chơi game.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Nàng bước vào bồn tắm đầy hoa hồng, ngâm mình thư thả trong nước, có lẽ tí nữa nàng sẽ đi mua một chút đồ dùng học tập để vào học viện, nhắm mắt lại, nàng thư giãn trong bồn nước. Về phía hắn thì... vẫn đang say mê với iphone senpai =))) Hắn nhìn thấy cái điện thoại màu đen bên cạnh cái điện thoại trắng của mình, theo hắn nghĩ thì chắc nó là của nàng (chứ anh nghĩ cái thời đại này còn ai có điện thoại giống anh?)

Hắn cũng tò mò, nghĩ xem nàng sẽ đặt tên mình là gì trong danh bạ, nhưng hắn nhìn thấy cái mã khoá thì bấm lung tung, kết quả là máy tự động khoá luôn trong 10 phút. Không biết mở nhưng hắn vẫn có cách khác, hắn lấy máy của mình gọi sang bên đấy, và... thấy hai chữ trên điện thoại nàng thì hắn ngất luôn. Hắn để tên nàng dễ thương như vậy mà nàng lại... Hắn thất vọng, để nó sang một bên rồi lại ngồi chơi game tiếp. Nàng bước ra khỏi phòng tắm, mở máy thì thấy nó khoá trong 8p, nàng trừng mắt nhìn hắn:

- Là người nghịch máy ta phải không?

- Ta đâu có nghịch đâu

- Đừng có giả ngu, nếu người không động vào thì làm sao nó lại tự khoá cơ chứ

- Tại ta tò mò nên...

- Người còn dám đụng vào điện thoại ta nữa là ta tịch thu điện thoại người đấy

Hắn ngồi im như con cún, vì biết nàng giận nên không nói nữa, nếu không thì hắn sẽ mất điện thoại. Sau 15p thì thấy nàng vẫn mặt lạnh, hắn sợ điện thoại của mình sẽ bay mất nên làm mặt cún con với nàng. Tuy không có tác dụng đối với nàng nhưng nàng vẫn tha cho hắn

- Nếu người còn làm thế nữa thì điện thoại người bay đấy

- Huhu, tại sao nàng lại nổi để tên của ta như vậy trong danh bạ chứ T_T

- Ta còn chưa xử người vì tội chụp lén ta đi ngủ đâu đấy

- Nàng lấy điện thoại của ta sao? Vậy mà còn mắng ta nữa

Hắn tức giận, phòng má lên kiểu oan ức, nàng cũng chẳng vừa, làm mặt lạnh rồi quay đi luôn. Bỗng nhiên nàng đứng dậy, đi thẳng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Hắn thấy nàng đi, vẫn lo lo nên hỏi:

- Người định đi đâu

- Không liên quan đến người

Nàng dùng khăn công bay phát lên nóc nhà rồi nhảy đi. Hắn không biết nói gì đành đi theo vậy.

-----Thành Lộc Hàm-----

Nàng đi qua các gian hàng đồ, không quên mua kẹo hồ lô ăn, đang đi trên đường bỗng có hai gã chắn mặt nàng:

- Tiểu thư nhà ai mà xinh thế, đi chơi với ta đi

Bốp! Nàng tát cho hắn một cái thật đau khiến hắn phải nhăn nhó, tên bên cạnh thấy đại ca mình bị như vậy thì liền nói:

- Rượu mời không uống lại uống rượu phạt, dám đụng đến đại ca ta thì hôm nay là ngày giỗ của người

(Chưa biết giỡ ai đâu huynh đài -.-)

Nàng định tát cho hắn cái nữa thì nàng nhìn thấy Từ Hàn đứng đằng sau, ánh mắt giận dữ nhìn về phía chúng. Bọn chúng nhìn thấy thì lắp bắp:

- Thái, thái, thái từ điện hạ

Cả hai tên chạy mất dép, riêng nàng vẫn đứng đấy, không nói gì rồi cứ thế đi thẳng đến gian hàng bán đồ dùng học tập, không quan tâm đến hắn luôn. Hắn bị bơ thì cảm thấy bức, chắc là nàng vẫn giận hắn nên mới thế. Nhưng hắn vẫn đi theo nàng để bảo đảm an toàn cho nàng (bà chỉ cần tung chưởng thì cả thiên hạ chết hết, anh không phải lo ==') Mua xong thì cứ thế nàng lại phi về phủ, hắn lại ăn cục bơ nữa nên càng tức hơn, bay nhanh về phủ. Về tới phủ thì cả hai người đều không thèm nhìn nhau, cách xa nhau 2m. Nha hoàn thấy thế thì tò mò nhưng không dám hỏi. Hắn chui tọt lên giường nằm chơi game tiếp, nàng thì sắp xếp một chút đồ dùng học tập để mai vào học viện xong mỗi người một bên nằm ngủ luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

7h sáng

-----Thái từ phủ-----

Nàng dậy mất tinh dậy, vươn vai một cái, không nhìn thấy hắn nằm cạnh cho nên nàng nghĩ rằng hắn đã đi trước. Đi rửa mặt, chỉnh lại y phục một chút sau đó nàng cũng đi tới Huyền thiên tịch học viện.

-----ta chặn-----

Ngày khai giảng, học viện Huyền thiên tịch

Ngựa dừng lại trước cổng học viện, nàng nhìn thấy Hi Hoà cùng Hi Linh bước ra từ chiếc xe ngựa ngay bên đấy. Nàng cũng bước ra, không thèm để tâm đến bọn chúng rồi bước đi luôn, vào trong lớp thì tất cả ánh mắt đổ dồn hết vào người nàng, hai à kia thì ghen tức vì không ai chú ý đến mình. Bắt đầu đi đăng ký về môn học, cái tên phụ trách thì cứ lòi cả mắt ra vì môn nàng chọn toàn dành cho nam học, hắn bèn khuyên khản:

- Tiểu thư à, đó là môn dành cho nam mà, hay người chọn cảm, kì, thi, hoạ giống người khác đi

- Ta không thích

Tên này cũng chịu nàng luôn, đành phải đăng kí cho nàng cưỡi ngựa bắn cung và huấn luyện Linh thú.

-----lại là ta nè-----

Trông buổi huấn luyện cứ như gặp mặt ngoài trời vậy, nàng thấy Hi Hoà đang nói chuyện với ai đó, hình như là Lý Minh Kiệt thì phải? Nàng không quan tâm, bắt đầu đi đến chỗ chuồng ngựa. Kết thúc buổi tập, nàng được võ trưởng khen ngợi vì nàng làm tốt trong buổi tập đầu tiên, cũng đã chiều rồi, nàng nên ghé qua chỗ Từ Liên xem một lúc. Bỗng nhiên một bàn tay bịt mắt nàng lại, lòi nàng ra ngoài rồi đem nàng lên ngựa chạy.

Bởi vì đang nói chuyện mà bị lòi đi mà nàng khá bức, không ngừng chửi rửa tên đang bịt mắt mình:

-Này người dám #%^*(@&\$")*^#%#@

Hắn bịt miệng nàng lại luôn, thế là tịt không nói được gì nữa

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ww.EbookFull.Net**.

Chương 14

Nàng đâu có dễ bị chiếm tiện nghi như vậy, nàng cúi về phía trước rồi đập về đằng sau thật mạnh, hắn nhanh né ra, một tay đỡ lấy đầu nàng rồi ôm chặt nàng vào lòng luôn, nàng không thể cử động nữa, hắn mỉm cười:

-Nàng lại coi thường ta rồi

Nàng cảm thấy mùi hương và giọng nói của hắn rất quen thuộc nhưng nhất thời lại không nhớ ra là ai.Ngựa đi một lúc rồi cũng đến nơi

-----Doanh trại huấn luyện-----

Hắn ôm nàng nhảy xuống ngựa,thừa lúc hắn sợ ý thì nàng dơ chân đá vào đầu gối hắn khiến hắn phải buông nàng ra lập tức vì đau.Là hắn à,cũng bị gan thật,dám bắt cóc nàng,nhưng nể tình hắn là phu quân của Minh Nguyệt nên nàng sẽ tha cho hắn lần này.

-Aizz,ta đã cho nàng đi nhờ ngựa mà nàng còn đánh ta như vậy nữa

-Ta đâu cần đến ngươi,ngươi dám bắt cóc ta,lại còn chiến tiện nghi nữa

-Ta làm thế để đảm bảo rằng nàng sẽ không đánh ta nữa

(Thanh niên thừa cơ hội ăn đậu hũ nè -.-)

Không thèm đôi co với hắn,nàng bước thẳng vào trong doanh trại.Từ Liên đang đứng đằng kia và đang nói chuyện.....với nam nhân nào đó?Nàng đâu có thấy trong kí ức có xuất hiện người này đâu?Biết nàng đang nghĩ gì,hắn bèn giải thích

-Hắn là Trương Tiểu Phàm,người huấn luyện cho dòng binh

Ồ,hèn chi nàng chưa thấy hắn bao giờ,bởi vì đã gặp nhau lần nào đâu ==)))Hai người nhìn thấy thì đều cung kính cúi đầu

-Thái tử điện hạ,thái tử phi nương nương

-Miễn lễ,ta phải cảm ơn ngươi lần này rồi

-Ngươi đừng nói như vậy

Từ Liên hững hờ nói với nàng

-Tiểu thư,ta đã trở thành lục tinh triệu hồi sư rồi,sau này ta sẽ bảo vệ cho ngươi

-Trưởng lão đã khen rất nhiều về thiên phú triệu hồi sư của cô ấy

Nàng cảm thấy vui vì sau này Từ Liên không bị bắt nạt bởi Hi Hoà nữa,bây giờ thì cái chức tam tinh triệu hồi sư của cô ta đã không còn có tác dụng

-Nguyệt nhi,bây giờ cũng đã muộn rồi,ta đi về thôi

-Vậy ta đi về đây,em cố gắng luyện thêm 2 ngày nữa thì ta sẽ tới đón em

-Tiểu thư và thái tử điện hạ đi cẩn thận

Ra đến bên ngoài,hắn định bế nàng lên ngựa thì nàng bắt tay ra:

-Ta sẽ đi ngựa khác

-Ở đây không còn ngựa đâu,nàng biết mà

-Vậy ta triệu hồi Cự Long ra....

Chưa kịp nói hết thì hắn đã ôm lấy nàng,đặt môi mình lên đôi môi nhỏ của nàng khiến nàng không thể nói gì được nữa,lúc lâu sau hắn mới chịu buông ra.Nàng tức giận,đỏ mặt nói:

-Ngươi dám làm vậy với ta?!

-Nàng là nương tử của ta thì chuyện đó là bình thường,nếu nàng nói nữa thì ta sẽ tiếp tục như vậy

Nàng im luôn,không dám ho he nữa,hắn bế nàng lên ngựa,ôm chặt lấy nàng thêm một lần nữa.

-Ngoan,chúng ta đi về thôi nào

Ngựa nhanh chóng phi về Thái tử phủ trong đêm tối,nàng ngước mặt lên trời,bầu trời của thời xưa thật là đẹp quá,dựa vào vai hắn,nàng ngủ luôn vì mệt.Hắn không nói gì,chỉ mỉm cười rồi phi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15

Ngựa đã phi về tới phủ,nàng liền nhảy xuống ngựa rồi chạy thật nhanh ra chỗ hoa viên,hắn thấy thế thì lác đầu,đi theo tới chỗ xích đu nàng đang ngồi.Nàng đang khóc sao,hắn thấy đau lòng,định tới ôm nàng nhưng nàng lại đẩy hắn ra xa,giận dữ quát:

-Cút đi,đừng có để ta nhìn thấy người nữa

Hắn thấy buồn thêm,bèn vào đi vào trong phủ.Nàng lại ngồi đó cô đơn một mình nàng,y hệt như 6 năm trước.

-----6 năm trước-----

Nhà Doãn Kỳ

Bố mẹ cô đang tổ chức sinh nhật,bánh kem nhiều tầng,rất nhiều bóng bay và đồ trang trí.Những tiểu thư công tử nhà giàu đều được mời đến dự,cô đang ngồi ở ngoài vườn hoa,cô không hề muốn vào đó chút nào,bọn tiểu thư nhà giàu đều giả tạo cả,cô không muốn làm bạn với chúng.Một bàn tay nhỏ đặt lên vai cô:

-Cậu không vào trong à?

-Tôi không vào,những kẻ trong đó đều giả tạo,tôi không muốn làm quen với họ,cậu cũng thế phải không

-Đừng nói như vậy,không phải ai cũng thế đâu.Tớ muốn làm bạn với cậu

Hai đứa trẻ cùng vui đùa ngoài vườn,bố cô chạy ra bế cô vào bên trong.Đúng lúc cô đang chuẩn bị thổi nến thì cái ghế ngay gần đó bốc cháy,chúng lan ra cả nhà.Những người không chạy đều bị cháy,cậu nhóc lúc này kịp thời lôi cô ra ngoài vườn.

-Thả tôi ra,ba tôi vẫn còn trong đó mà,tôi phải đi cứu ba

-Không kịp đâu,căn nhà đã cháy gần hết rồi

Cô chỉ biết ngồi đó,đôi mắt bi thương chứa đầy sự thù hận hướng về phía căn nhà,nhất định cô sẽ giết chết kẻ dám làm chuyện này.Cậu bạn ngồi cạnh chỉ có thể ôm lấy cô an ủi

-----ừ,ngăn nè,về hiện tại-----

Nghĩ đến đây thì nước mắt nàng lại trào ra,ba mẹ cô đã mất khi nàng còn nhỏ nên nàng chưa bao giờ có thể cảm nhận được sự ấm áp của gia đình.Cảm thấy mệt mỏi nên nàng nằm ngủ gục trên bàn đá gần đấy.Đã muộn rồi mà không thấy nàng đi vào,hắn cảm thấy lo lắng không thôi,đi ra ngoài thì thấy nàng ngủ như vậy,hắn bế nàng vào giường ngủ còn hắn thì đi tắm rồi mới ôm nàng ngủ(sạch thế ==')

Ôm tho bông đi ngủ nè,not today~

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Người Về Đây* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Nàng lại mơ thấy cảnh đó một lần nữa,nước mắt tuôn rơi,nàng cảm thấy nhớ ba mẹ,từ nhỏ nàng đã không được cảm nhận tình yêu thương của ba mẹ nàng.Hắn đang ngủ thì thấy áo mình có hơi ướt,nhận ra là nàng đang khóc,hắn nghĩ nàng gấp ác mộng nên lau nước mắt đi,hôn nàng rồi ngủ tiếp ==))

Sáng hôm sau

Nàng mở mắt ra,hình như tối qua nàng thấy có cái gì mềm mềm chạm vào môi mình mà???Cái bản mặt của hắn lại đập ngay vào mặt,chẳng phải nàng tối qua ngủ ngoài hoa viên mà,đầu cứ rối như tơ vò,nàng liền dậy đi tắm rồi thay quần áo đến học viện.Hắn sau một lúc mới tỉnh dậy,thay đồ rồi đuổi theo nàng.Vừa bước xuống cửa học viện thì đã nhìn thấy hai ả phi tần của hắn:

-Dám vác mặt đến đây sao,sau tan học ra ngoài vườn của học viện,hôm nay bản cung sẽ dạy cho người bài học.

Nàng không quan tâm,bước thẳng qua hai ả,Hi Hoà thấy vậy thì nóng máu,quay nàng lại định tát nàng,ả ta chưa kịp chạm vào khuôn mặt đã bị nàng tát trước.Ả ta tức điên lên,định tát lại nhưng trông thấy thái tử thì bắt đầu ngồi xuống,gia vờ ôm mặt,cổ nhỏ ra vài giọt nước mắt giả lấy lòng,Hi Linh thấy chị như vậy bèn nhập vai diễn quỷ xuống khóc lóc:

-Thái tử điện hạ,xin người làm chứng cho tỷ tỷ,tỷ tỷ chỉ là muốn hỏi thăm thái tử phi nhưng nàng ta lại giận dữ đánh nàng,xin hãy minh xét và xử phạt

Nàng thì nhếch môi cười lạnh,mắt chứa đầy vẻ sát khí về phía hắn như chế giễu,không quên khinh bỉ nhìn hai ả đang diễn kịch dưới đất

-Tỷ tỷ à,ngươi hết nước mắt chưa?Đề ta cho mượn dầu hành cho nó nhiều thêm nhé

Nói xong thì nàng xoay lưng đi luôn,hai ả kia thì cứng họng không nói gì được,riêng hắn,nhìn thấy nàng chế giễu mình như vậy thì bước nhanh tới hôn nàng một cách thô bạo.Hắn ngấu nghiến môi nàng đến nỗi chảy máu,như chuẩn bị ăn cả môi nàng vậy,nàng cũng không vừa,cắn vào lưỡi hắn rồi chạy vào học viện thật nhanh.Hắn thì chỉ biết đứng nhìn xong cũng đi vào lớp học.Tuy gần gần nhau nhưng chẳng ai thèm liếc ai lấy một cái,lớp có hai tầng băng nên nhiệt độ giảm sút,thầy giáo dạy học thì đỏ mồm hỏi lạnh,chỉ mong hết tiết để ra ngoài,ngươi ngồi gần đây cũng không khá hơn là bao.Cuối cùng cũng tan học,tất cả ủa hết ra ngoài,nàng đi ra sau trường,hóng xem hai ả sẽ làm gì.Đúng như nàng nghĩ,Hi Hoà thuê rất nhiều sát thủ đến,còn triệu hồi cả linh thú tam tinh của mình ra,có nhiều người nghe thấy cũng ra để hóng,đều tặc lưỡi tiếc thay cho nàng.Để xem,đồng sát thủ nàng giải quyết xong chỉ trong 2 phút.Ả kia nhìn thấy cũng khá ngạc nhiên vì họ đều là sát thủ mà ả tốn tiền thuê về,cô ta tức giận bắt đầu quát tháo:

-Các người làm ăn kiểu gì vậy,tôi đã thuê mấy người cơ mà,đến cả phế vật như vậy mà còn không đánh được

Ả ta bắt đầu vênh mặt,điều khiển con linh thú cấp 3 đến chỗ nàng,nó chuẩn bị ra chiêu thì bỗng quỷ xuống trước mắt nàng,như một con kiến giầy dựa cầu xin lúc sắp chết.Ả thấy thì tức lắm,lôi ra ở trên người ra đánh liên tiếp vào người nó.Nàng triệu hồi lang ra,đi đến lôi con mèo cấp 3 đẩy về đây,ả ta nhìn thấy vậy thì càng điên tiết hét lên:

-Nó là linh thú của ta,đánh nó hay không là chuyện của ta,ta đã có khế ước với nó,nếu ta chết thì nó sẽ chết theo

-Loại ngươi như ngươi không xứng làm chủ nhân của nó

Nàng đưa tay lên,một phát cắt đứt khế ước giữa ả ta và nó,Hi Hoà liền nôn ra ngụm máu lớn.Nếu như không có linh thú thì cái danh tam tinh triệu hồi sư trong thành của ả sẽ tan biến,không cam tâm,ả liền cầm lấy con dao gần đây định đâm vào người nàng.Dao vào bả vai của nàng,ngay tức khắc,ả ta cười như điên

-A mò mò mò mò mò mò,một con dao này ta tẩm chất độc cực mạnh không có thuốc giải,không lâu nữa ngươi sẽ chết thôi

Hắn đứng đấy chứng kiến tất cả mọi chuyện,gật đầu chạy đến tát ả rồi quan tâm về vết thương của nàng,khuôn mặt lo lắng không thôi

-Nàng không sao chứ?Tại sao lại không né ra?

-Ngươi coi thường ta sao?Một tí độc này mà dám kêu là giết chết ta?

Khuôn mặt nàng bình tĩnh,nhẹ nhàng giật dao ra khỏi vai,máu chảy ra thấm đỏ cả y phục trắng,từ vết thương chảy ra thứ gì đó màu đen,chính là chất độc trong dao.Những người chứng kiến thì tròn mắt kính phục nàng,hắn vẫn thấy lo lắng về vết thương đang chảy máu liền băng bó vội lại cho nàng.Ả kia nhân lúc đấy đã chạy đi mất,hết việc xem nên mọi người cũng tản ra đi về.Chỉ còn lại nàng và hắn...

Chương này dài lắm rồi nha,tại máy chap trước ngắn quá ^^□

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Bầu không khí trở nên yên lặng,hết chuyện rồi nên nàng cũng ra về,hắn thấy thế thì cầm tay nàng lại,nhưng nàng giật ra thật mạnh,lạnh lùng bỏ đi.Hắn không chịu thua,chạy đến ôm nàng,nàng lập tức giầy dựa thật mạnh,hắn lại dọa nàng:

-Nàng không đứng im là ta hôn nàng

-Ngươi nghĩ ta sợ à?

Nàng đập mạnh vào phía bụng của hắn khiến hắn phải nhăn mặt vì đau,nhưng hắn lại nhất quyết không thả nàng ra

-Thả ta ra!

-Ta không thả!

-Tại sao ngươi lại phải cố chấp như vậy cơ chứ?!

-Bởi vì ta yêu nàng,ta không thể chịu được khi thấy nàng bị thương!

Nàng ngẩn người ra,hắn vừa nói cái gì?Nực cười,hắn biết rằng nàng không phải Vị hôn thê của hắn mà vẫn còn nói vậy?

-Ta đã nói rồi,ta không phải....

Lần thứ hai,nàng lại bị hắn cưỡng hôn lần nữa.Hắn ta buông nàng ra,vội vàng giải thích:

-Tuy cô ấy là hôn thê nhưng chúng ta không yêu nhau,cô ấy đã yêu người khác,và ta cũng vậy,phụ hoàng ép buộc hai người chúng ta phải lấy nhau.

Vậy có nghĩa là cô gái kia cũng yêu người khác chứ không phải hắn,nhưng tại sao lúc đi,nàng ta lại khóc và nhờ ta chăm sóc hắn?Cảm thấy hơi khó hiểu,hắn ôm lấy nàng:

-Ta đời này chỉ yêu một mình nàng mà thôi

-Là nói dối phải không?

-Tại sao nàng lại nghĩ vậy chứ,ta không hề nói dối nàng

-Ngươi nói yêu ta?Nực cười,ngươi nói yêu ta mà còn lập thêm phi tần?Ngày ngày ngươi vắng mặt thì bọn chúng bắt đầu đi ức hiếp bắt nạt ta.Ngươi còn dám nói là yêu ta sao?

-Cái gì?Bắt nạt sao?Ngày nào bọn chúng cũng nói với ta rằng đều chăm sóc tốt cho nàng cơ mà?

-Im đi,ta chịu đủ rồi,thế giới giả dối này chẳng có thứ gì đáng tin cả.

Nàng lạnh lùng quay đi,đi đến phía ngựa rồi đi luôn về phủ.

-----phủ thái tử-----

Nàng thẳng vào phòng tắm,ngâm mình trong bồn nước nóng thư giãn,thu được thêm một con thú lv3 nữa,nàng sẽ huấn luyện nó lên lv rồi cho vào đồng linh thú của nàng luôn.Để xem,ả ta mà không có con mèo này thì sẽ làm sao,nàng liền triệu hồi tuyết lang ra,để cho hắn trở về dạng người.Nàng sợ rằng để hắn trong không gian linh giới quá lâu thì hắn sẽ trở nên tự kỉ quá(giống thím yêm đây mà ☐)

-Chủ nhân có gì dặn dò?

-Ngươi đem con mèo băng này đi huấn luyện cho ta,vì nó cùng thuộc tính với ngươi nên ta sẽ để ngươi huấn luyện nó.

-Vâng

Hắn chui lại vào không gian linh thú,không quên đem theo con mèo kia,nàng thay đồ nhanh rồi bước ra ngoài.Ở bên ngoài,hắn đang ngồi chờ,bên cạnh bồn là...nữ tử xinh đẹp nào đó??Giọng nói cô ta có phần nũng nịu với hắn:

-Ca ca,ngày mai ngươi đưa ta ra ngoài thành đi mà ~

-Không được,ngoài đấy rất nguy hiểm,hơn nữa ngày mai muội còn phải đi học nữa

-Ngày mai thầy giáo cho ta nghỉ mà

-Nhưng mà Nguyệt nhi...

-Đưa cô ta đi đi

Nàng không chịu được,bèn phải lên tiếng rồi đi thẳng ra ngoài hoa viên

-Đấy,tẩu tẩu đồng ý cho ta đi rồi mà!

-Thôi được,bây giờ muội mau về phủ cho ta

-Yeah~

Uyển nhi rất hào hứng,vui vẻ chạy về phủ,còn hắn thì đi ra ngoài hoa viên với nàng.Nàng đang ngồi trên xích đu,hình như là đang ngủ,hắn tin rên đi tới đằng sau

-Ngươi lúc nào cũng lén lén lút lút sau người ta vậy sao?

-O, chẳng phải nàng đang ngủ sao??

Nàng không nói gì, im lặng cũng như là đồng ý.

-Lúc này, nàng đang ghen phải không?

Bị nói trúng tim đen, nàng giật mình, vội vàng phản bác

-Tại sao ta lại phải ghen chứ

-Ta chỉ nói thế thôi, sao nàng lại phản ứng như vậy?

Nàng cứng họng, đành im lặng vì không biết phải nói gì, không lẽ nàng yêu hắn rồi? Làm gì có chuyện đấy được. Biết nàng đang nghĩ gì, hắn nhẹ nhàng ôm lấy nàng, giọng ôn nhu nói:

-Nương tử của ta, nàng dễ thương thật đấy ~

-Dễ thương cái đầu nguoi ấy!!

Mặt nàng đỏ như trái cà chua, hắn cũng không trêu nàng nữa, dịu dàng bế nàng lên

-Nguoi định làm gì?

-Vào trong, nàng định ngủ ngoài này sao?

-Không

Hắn bế nàng đi vào trong, đóng cửa lại, hắn đặt nàng xuống giường, môi hắn ghé sát vào môi nàng thì bỗng

-Cốc cốc

(- _ - tau hận đũa nào đang gõ cửa, con tác giả đang ức chế)

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Nguoi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

A mò mò mò, nhân vật phản diện xuất cmn hiện =))

Tiếng của ông thái giám truyền vào trong

-Thái tử điện hạ, Hi Hoà tiểu thư muốn gặp ngài, nói rằng đêm nay không gặp được ngài sẽ quyết định không về

Hắn tức muốn chết, sắp được hôn con bạch thỏ mà lại bị phá đám, hắn hận không thể rút xương con ả đang đứng ngoài đó được. Nếu không cho cô ta vào thì nhất định ả sẽ quấy rối đến khi được thì thôi, không muốn phiền nhưng lại có nàng đang ở đây nữa làm hắn bối rối. Nàng biết hắn đang rối, trấn an hắn:

-Đề cô ta vào, ta sẽ ra ngoài hoa viên chờ, cầm lấy cái lông này đeo bên thắt lưng, ta sẽ quan sát xem nàng ta dám làm gì

-Được

Nàng đi ra ngoài hoa viên, ngồi xem hắn từ linh khí của lông trong cái lông vừa đưa cho hắn

Hi Hoà bước vào, giả vờ làm bộ hiền lành nhu mì khiến hắn suy nghĩ hết thức ăn tối nay

-Bây giờ đã muộn rồi, nguoi tới đây làm gì?

Cô ta cất cái giọng điệu chảy nước, nũng nịu với hắn

- Thái tử điện hạ, ta là phi tần của ngài mà, vậy hãy để cho ta được ngủ cùng ngài một đêm đi

- Ta không muốn, người về phủ cho ta, bản vương muốn ngủ một mình

Cổ rặn ra vài giọt nước mắt, ả giả vờ khóc lóc

- Điện hạ, dù sao chúng ta cũng kết hôn rồi, chẳng lẽ ngủ chung một giường cũng không thể sao

- Hết nước mắt chưa? Để ta cho mượn dầu hành này. Người nên nhớ, người không phải thái tử phi, bản vương chỉ ngủ chung với nàng, không ngủ thêm với bất kỳ nữ nhân nào hết (từ hoàng hậu nhà, mẹ con ngủ với nhau lúc bé ấy). Lần sau người còn dám tới phủ bản vương quấy rối thì đừng trách.

Cô ta cứng họng, đành phải quay về, tại sao thái tử lại nói giống con ả đấy như vậy cơ chứ. Nàng ngồi xem ở ngự hoa viên, tới đoạn hần nói sẽ cho ả mượn dầu hành thì nàng cười phá lên, con mèo lần trước thu thập nghe thấy tiếng cười mà còn sồn cả da gà vì sợ. Hần dám học nàng câu nói đó, thật là buồn cười không chịu nổi. Thấy ả đi ra thì nàng yên tâm bước phòng, hần thì nằm ngủ ngon lành ở trên giường, nàng biết hần đang giả vờ nên đi tới gần, ghé vào tai hần thổi một cái khiến hần rùng mình

- Còn giả vờ nữa sao?

- Đúng là không qua được mắt nàng mà

Hần dờ khóc dờ cười, chịu thua luôn với nàng. Bỗng nhiên nàng cúi xuống hôn nhẹ vào trán hần

- Làm tốt đấy, còn dám học ta cả câu nói đấy nữa sao?

Hần ngạc nhiên, đây là lần đầu tiên nàng chủ động hôn hần, tuy không phải vào môi nhưng hần cũng có chút vui vui. Hần đứng dậy đóng cửa, miệng cong lên nở nụ cười gian tà nhìn nàng:

- Vậy ta tiếp tục chuyện lúc nãy được chưa? Ta vẫn chưa xong mà bị phá đám nha ~

- Tiếp tục cái gì?

Hần đè nàng xuống giường, môi hần lập tức chạm môi nàng, một lúc lâu sau mới chịu tha cho nàng, hần lại ôm nàng ngủ. Bây giờ thì nàng mới biết cái thứ mềm mềm lần trước chạm vào môi nàng là cái gì rồi, là môi hần, nghĩ tới đây nàng lại đỏ mặt, vui đầu vào ngực hần, mùi hương trên người hần thật là dễ chịu, nàng có thể ngủ ngon khi được hần ôm như thế này. Nhắm mắt lại, nàng cũng chìm sâu vào giấc ngủ, hình như nàng thích hần mất rồi

Chương này hơi sến, tuy vậy nhưng đầu óc ta nó vẫn chong xáng lắm -.-

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bất Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Sáng hôm sau

Đúng như lời hứa, hần sẽ phải dẫn uyển nhi ra ngoài thành chơi, nhưng phải để nàng ở nhà một mình thì sẽ ra sao nữa (tan phủ chứ sao nữa anh =='). Hần rửa mặt rồi thay quần áo, nàng cũng dậy vừa lúc đấy. Hần thấy lo lắng, cứ để nàng như vậy thì hần không thể an tâm mà đi được:

- Nàng chắc chắn là ở phủ một mình sẽ không sao chứ?

- Đừng lo cho ta, cứ đi đi, ta không chết được đâu

- Nhưng mà...

Nàng đặt tay lên môi hần

- Tin ta đi

Nàng kiễng chân lên hết cỡ, hôn nhẹ lên môi hần rồi đi ra ngoài, không quên đưa cho hần cái lông vũ lần trước. Hần ngăn người ra vì được nàng hôn, sau đó còn vui đến nỗi nhảy cẫng lên, suýt đập đầu nữa

- Nàng hôn ta kia!!!! □□□ Ôi thần moè ơi, nàng vừa mới hôn ta đó!!!!

Uyển Nhi bước đến, thấy hần như vậy cô còn tưởng rằng hần uống nhầm thuốc hoặc ăn nhầm phải nấm độc, suýt nữa cô đã gọi thái y rồi. Sau này

phút,hắn bình phục lại =))Cùng cô ra ngoài thành Lộc Hàm chơi

-----vạch ngăn cách mờ-----

Nàng nhảy lên ngựa,phi về hướng doanh trại huấn luyện,Từ Liên đang rất chăm chỉ tập luyện,cô đã tăng thêm một bậc nữa,lên được thất tinh như vậy thực sự rất ít người được. Vậy là sau này cô có thể bảo vệ tốt cho chủ nhân,Tiểu Phàm thấy cô tập như vậy thì có mang một ít nước đến,hai người khá là thân,nói chuyện vui vẻ với nhau.Nàng thấy vui,ắt hẳn Minh Nguyệt cũng sẽ thấy rất vui khi cô ấy được như vậy.Đột nhiên đầu của nàng đau dữ dội,nôn ra một ngụm máu,Từ Liên đang nói thấy vậy thì hốt hoảng chạy nhanh đến:

-Tiểu thư,người làm sao vậy?

Nếu nàng bị như vậy,chắc hẳn đã xảy ra chuyện gì đó rồi.Có dự cảm không lành,nàng liền phi ngựa đem theo từ liên về phía Lộc Hàm thành

-----Phía bên hắc-----

Hắn đang đi mua kẹo hồ lô cho cô,quay trở về thì thấy có ba người đàn ông đang vây lấy uyển nhi trêu ghẹo

-Cô em xinh thế này,đi chơi với chúng ta đi

-Bỏn đại gia chính là người mạnh nhất thành này

-Phải phải đại ca chính là bát tinh triệu hồi sẽ đấy,mạnh nhất thành này luôn

-Ca ca ta mới là người mạnh nhất thành,ngươi chẳng qua chỉ là con kiến thôi,cút đi

-Rượu mời không uống lại uống rượu phạt,ca ca ngươi thì là cái gì so với ta chứ,hôm nay bỏn gia đập chết ngươi

Hắn ta vừa nói xong đã bị một quả cầu lửa lớn đập vào người,bọn còn lại thấy đại ca như vậy thì xông lên đánh hắn,nhưng bọn chúng chẳng thể làm được gì hắn cả,đánh xong bọn chúng thì hắn cũng khá thấm mệt rồi.Bỗng nhiên Uyển nhi hét to:

-Ca ca,đăng sau!

Tên lão đại dám chơi xấu,hắn tụt lại tất cả nguyên khí dồn vào quả cầu này,ném thẳng về phía lưng Từ Hắc,vì tên kia cũng là bát tinh,hơn nữa còn dồn hết nguyên khí vào cú này nên hắn bị thương khá nặng.Phun một ngụm máu ra,hắn liền bất tỉnh,tên kia do dùng hết nguyên khí nên cũng bất tỉnh tại chỗ.Uyển Nhi nước mắt giàn dụa,chạy đến ôm hắn.Nàng vừa phi ngựa tới nơi thì thấy hắn như vậy,cô cũng khá ngạc nhiên khi nàng xuất hiện ở đây

-Minh Nguyệt?Sao ngươi lại ở đây?

Nàng bỏ ngoài tai những câu nói đấy,đôi mắt bây giờ tràn ngập sát khí,tương chừng như cả thế giới bị nàng nuốt chửng bởi nó.Nàng nói,giọng lạnh thấu xương

-Kẻ nào?

Bọn đi theo tên kia cũng sợ muốn chết,nhưng lại nghĩ nàng là con gái bình thường như Uyển Nhi thì đứng lên mạnh miệng

-Ngươi cũng định giống như hắn,đến nộp mạng cho chúng ta sao?

Nàng nở cười ngây thơ,nhưng mọi người nhìn lại không thể vui nổi,nụ cười đó chứa đầy chết chóc,gióng như muốn giết chết bọn chúng ngay lập tức

-Hihi,các huynh cho ta hỏi một câu nha?

-Tiểu cô nương dễ thương,nàng muốn hỏi gì nào

Ngay khi đôi mắt đó mở ra,bọn chúng đã biết được số phận của mình sẽ ra sao

-Chúng mày đã sẵn sàng sang thế giới bên kia chưa?

Tuyệt Lang bước ra từ không gian linh thú,đứng đợi lệnh của chủ nhân

-Lang à,tiên nàng bọn họ sang thế giới bên kia đi,nhớ để lại "bỏn đại vương" cho ta,chính tay ta sẽ tiễn hắn sang thế giới bên kia.

Không chần chừ,hắn nhào đến cắn xé hết bọn người kia,gặm cánh tay của một tên nhai ngon lành,Uyển Nhi và Từ Liên thấy vậy thì không ngừng khiếp sợ,liên tục nôn khan khi thấy cánh tay trong miệng của tuyệt lang.

-Đưa hắn vào không gian linh thú,chăm sóc hắn cho tốt vào

Hắn chỉ chờ vậy,ngọam lấy tay của tên kia lôi vào không gian linh thú,bây giờ nàng mời quay ra phía hắn:

-Đưa chàng cho ta,ta sẽ chăm sóc hấn

Nàng bế hấn lên ngựa trở về thái tử phủ,Tử Liên cũng đưa công chúa về phủ của mình

(Có một sự ngược không hề nhẹ ==))

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bất Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Tại thái tử phủ

Hấn lười nhác mở mắt,chuyện gì đã xảy ra??Hấn đang đánh tên kia rồi sao nữa nhỉ??Chẳng nhớ được cái gì cả,nhưng cuối cùng hấn nhìn thấy nàng ở đây,ánh mắt trông thật đáng sợ.Nàng bước vào phòng,trên tay là một bát cháo còn nóng và thuốc(đào đâu ra vậy?)

-Tỉnh rồi?Sao ngươi không chết luôn đi cho rồi

Hấn dờ khóc dờ cười,thoát được một mạng mà nàng lại mong hấn chết như vậy,buồn ghê ==))

-Ta chỉ vừa mới tỉnh lại mà nàng lại hỏi như vậy,chắc lần sau ta chết luôn quá =='

-Ăn đi,ăn xong còn uống thuốc cho khỏi nữa

-Tại sao lại phải uống??Mà đây là thứ gì vậy

-Thuốc kháng sinh,nói ra ngươi không biết là thứ gì đâu.Hôm qua ngươi bị thương,lại còn sốt nữa,gì phải uống thuốc cho nó khỏi

-Ta không uống đâu,đáng lắm>.<

-Ngươi là trẻ con à?Không muốn uống cũng phải uống

Hấn nhất định không uống,nàng cũng hết cách,đưa thuốc vào miệng rồi hôn hấn,đẩy viên thuốc xuống họng cho hấn.Lúc này đoán trước hấn có thể sẽ không uống nên nàng đã ăn một viên kẹo ngọt.Nàng ngừng hôn hấn,hấn đưa tay kéo đầu nàng hôn tiếp,một nha hoàn định vào thông báo Liên Hà đến nhưng thấy cảnh này cũng cảm nín.Cậu ta bước vào,thấy vậy cũng ho khan một tiếng:

-Hình như ta có hơi cản trở nhỉ??

Hấn nghe thấy tiếng người thì vội vàng bỏ nàng ra,cả hai đỏ mặt quay đi chỗ khác

-Đệ quá lời rồi

Trong lòng hấn vẫn cứ rủa Liên Hà."Tại sao lúc nào cũng có kẻ phá hỏng chuyện tốt của ta =.=(do ăn ờ)

-Vậy hai ngươi nói chuyện đi,ta ngoài trước

Nàng chạy vội ra ngoài,mặt vẫn còn đỏ,Tử Liên sau khi đưa công chúa về thì nhìn thấy nàng

-Tiểu thư?Sao mặt người đỏ vậy?

-Không có gì,em đi pha trà cho thái tử và vương gia đi,ta muốn đi dạo một chút

-Vâng

Nàng đi ra ngoài thành,tới một khu rừng cũng gần đấy ngồi tĩnh tâm lại,nơi này tràn ngập hoa cỏ,có nhiều thỏ nữa.Nàng ngồi chơi ở đây một lúc,phía bụi cây có tiếng động

-Ai?

Một nam nhân lạ bước ra từ đấy,hình như là con nhà quý tộc nhưng nàng lại không biết hấn là ai?

-Ngươi là ai?Tại sao lại xuất hiện ở đây?

-Ta ở đây liên quan gì đến ngươi,rừng này có viết tên ngươi chắc

-Ngươi tên gì,bản vương là Lý Minh Kiệt,con trai của tể tướng Lý Huân

-Ta cần phải báo tên cho ngươi chắc?

Hắn xích lại gần người nàng,khuôn mặt hắn cũng đẹp nhưng thua xa hắn nhiều,mắt hắn nghi hoặc hỏi

-Ngươi là tiểu thư nhà ai mà lại không biết phép tắc như vậy?

-Ngươi đang làm gì nàng?

Hắn đột nhiên xuất hiện ở đây,khuôn mặt khó chịu,tức giận khi thấy nàng ở cùng người khác

-Ngươi là ai?Chuyện của bản vương đến lượt ngươi xen vào sao?

-Ngươi chán sống?

Tình hình căng thẳng,nàng căn bản là không muốn có chiến tranh xảy ra nên mới nói:

-Tránh ra,ngươi tới đây làm gì?Chẳng phải đang nói chuyện với Liên Hà sao

-Ta nói chuyện với hắn mà nàng lại hồng hạnh vượt tường?(ngoại tình)

Nàng phì cười,hình như hắn đang ăn giấm thì phải?Nàng còn không quen biết tên này mà hắn nói như vậy,chết mất

-Ngươi đang ghen à?

-Ghen cái gì cơ chứ

Hắn bị nói trúng,vội vàng đỏ mặt,nàng cười phá lên,ôm lấy hắn

-Phu quân của ta,ngươi dễ thương quá đi mất thôi ☐☐

Minh Kiệt đã chuẩn bị từ lúc nào không biết,mặt hắn lại càng đỏ hơn sau khi nàng nói như vậy

-Thật sao?

Phát hiện ra mình tự nhiên lại khen hắn như vậy,mặt nàng cũng đỏ lên,mấy hôm nay nàng ăn nhầm phải cái gì mất rồi,xấu hổ quá.Hắn vui vẻ ôm nàng:

-Vậy à,ta yêu nàng ♥☐

Hắn hôn nàng,nàng cũng để cho hắn hôn như vậy một lúc lâu rồi mới buông ra,hắn ôm nàng,nhảy lên ngựa đi về phủ

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bắt Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Ghen

Ngựa của hắn đã về tới thái tử phủ,hoàng thượng và công chúa Uyển Nhi đang ngồi chờ trong điện.Thấy hắn vui vẻ như vậy,hoàng thượng cũng không nén nổi tò mò,từ trước đến giờ ông đều chưa thấy hắn cười tươi như vậy,"nhỉ từ cuối cùng cũng có thể tìm thấy phi tử hợp với mình".Uyển nhi ngồi cạnh thấy vậy thì bĩu môi,xì!Ca ca của cô từ trước tới giờ chẳng lần nào cười tươi như vậy cả,nhất định cô phải bái tấu tấu làm sư phụ quá!!Từ Liên thấy chủ nhân như vậy cũng có chút vui vẻ,từ khi bị bệnh thì tiểu thể chẳng bao giờ nở nụ cười cả,một giọt nước mắt khổ vương vãn bên hàng mi,thật tốt quá,tiểu thư có thể tìm cho mình được một vị phu quân tốt rồi.Hắn thấy hoàng thượng thì liền quỳ xuống hành lễ:

-Nhi thần thỉnh an phụ hoàng

-Bình thân,hiếm khi thấy nhi tử cười tươi như vậy,có chuyện gì vui sao?Cho trẫm góp vui với

Hắn có hơi đỏ mặt khi nghĩ đến chuyện lúc nãy,nàng thì không hiểu gì,nhìn chăm chăm mặt hắn,hôm nay hắn uống nhầm thuốc gì hả???

-Cũng không có gì quan trọng đâu,nhi thần cùng với phi tử ra ngoài đi dạo bóng mát nên có chút thoải mái thôi

- Vậy từ mai trăm cũng sẽ dẫn hoàng hậu đi dạo mỗi ngày nhỉ??

- Theo ý của người cả ạ

- Bây giờ sẽ vào vấn đề chính, học viện Huyền thiên tịch có tổ chức đi săn bắt linh thú trong rừng U Linh, các con muốn tham gia chứ? Ta thấy Nguyệt nhi cũng nên để linh thú đi bên mình bảo vệ

- Đa tạ phụ hoàng đã quan tâm cho Nguyệt nhi, chuyến đi lần này con sẽ tham gia.

- Được, như vậy đi, ngày mai hai con đi đăng kí trong học viện đi, 4 ngày nữa là xuất phát rồi. Trăm còn việc, quay về điện trước

- Cung tiễn hoàng thượng!

Chờ khi hoàng thượng ra ngoài, uyển nhi nhảy vào người hấn nũng nịu:

- Ca ca~ Ta cũng muốn đi mà, cho ta đi chung đi

Nàng thấy hấn được ôm như vậy trong lòng có chút chút khó chịu (bởi vì em ghen ghen ghen mà~)

- Công chúa, người có thể đi cùng với vương gia Liên Hà mà? Hơn nữa chuyến đi lần này rất nguy hiểm, thân nghĩ người không nên đi

- Nguy hiểm thì mới thú vị ah! Ta muốn đi cơ

Hấn đến bó tay với cô em gái này, thật là hết nói nỏi mà, đành phải đồng ý thôi

- Được, nhưng đi cần phải chú ý nguy hiểm một chút

- Yeah ~~~ Vậy ta cũng về đây, Bye Bye ca ca ~

Đội Uyển Nhi đi thì hấn lại không thấy nàng đâu nữa, Từ Liên thấy vậy cũng có chút hiểu ra vấn đề, chỉ tay về phía hoa viên bên ngoài.

Nàng ngồi trên xích đu, đắm chiêu suy nghĩ, một bàn tay ấm áp che mắt nàng lại:

- Bỏ ra

Bên kia im lặng, nàng khó chịu, lớn tiếng hơn một chút

- Ta kêu ngươi bỏ ra

Vẫn không thấy phản hồi, nàng tức giận, xoay người lấy chân đạp vào bụng hấn. Hấn vội ôm lấy bụng, nhăn mặt vì đau

- Hôm nay nàng nóng tính vậy??

Nàng không thèm trả lời, quay mặt ngồi ngắm tuyết rơi, hấn không nói gì, lặng lẽ đi đến ôm lấy nàng

- Nàng ghen sao?

-

Nàng có hơi đỏ mặt, vẫn không nói gì

- Trên đời này Từ Hấn ta chỉ yêu một mình nàng, vậy nên đừng lo lắng nữa.

- Nói dối

- Tại sao nàng lại nghĩ như vậy?

- Tất cả các người đều nói như vậy, nhưng rồi lại ruồng bỏ ta mà đi, trên đời này này chẳng kẻ nào có thể tin được cả

- Nhưng ta yêu nàng, vĩnh viễn không rời xa nàng

-

Im lặng bao trùm, không ai nói gì, hấn ôm chặt nàng hơn

- Ngươi có gì để chứng minh điều đấy??

Hắn xoay đầu nàng lại, đặt lên môi nàng một nụ hôn nhẹ

-Điều này có thể chứng minh, ta cả đời này chỉ yêu một mình nàng

Nàng có chút phân tâm, nhưng lần này tạm tin tưởng hắn, bước vào trong phủ

-Đi ngủ thôi

Hắn vui vẻ trở lại, lập tức bế nàng vào trong

Bạn đang đọc truyện *Hoàng Hậu Bá Đạo, Ta Bất Ngươi Về Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.